

Publicerad 2019-06-22 19:00 av Lil' Babs

Grabbighet

Grabbigheten. ?

Har aldrig förstått mig på den. Aldrig känt mig som en del av den. ?

Inte bara för att jag är mer hemma på ett SATC-maraton (Sex and the City, grabbar...) än en fotbollsläktare, att jag inte låter kalsongkanten sticka fram under badbyxorna eller för att jag inte gör en grej av att alltid stå upp o kissa (idioter, det är så mycket skönare att sitta ner - en paus i tillvaron, var säkert nio-tio första gången jag såg nån stå upp och kissa, tyckte det såg skitnödigt ut redan då).?

Men främst har jag alltid känt mig vilsen i hälsningarna. Ett handslag (för formellt?) Ett handslag med ena handen och halv kram med andra armen? Hmmm. En fistbump??? Vad håller vi på med? ?Varför gör vi inte bara som tjejerna och kramas. Verkar så enkelt och okomplicerat. Så binärt.

Ska vi säga så?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lil' Babs med Poeter.se id #126575 innehar upphovsrätten